

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 7 Νοεμβρίου 2007, με την ακόλουθη σύνθεση: Ευστάθιος Ροντογιάννης, Προεδρεύων Αντιπρόεδρος, Ιωάννης Καραβοκύρης, Χρήστος Ντάκουρης, Ελένη Φώτη, Κωνσταντίνος Κανδρής και Αντώνιος Τομαράς, Αντιπρόεδροι, Ηλίας Αλεξανδρόπουλος, Θεοχάρης Δημακόπουλος, Γεώργιος Κωνσταντάς, Διονύσιος Λασκαράτος, Μιχαήλ Ζυμής, Ευφροσύνη Κραμποβίτη, Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη, Ευάγγελος Νταής, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Νικόλαος Μηλιώνης, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ευαγγελία-Ελισσάβετ Κουλουμπίνη, Κωνσταντίνα Ζώη, Δημήτριος Πέππας και Δέσποινα Καββαδία-Κωνσταντάρα (εισηγήτρια), Σύμβουλοι (ο Πρόεδρος Γεώργιος-Σταύρος Κούρτης, οι Αντιπρόεδροι Νικόλαος Αγγελάρας και Φλωρεντία Καλδή και οι Σύμβουλοι Σωτηρία Ντούνη, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος και Ελένη Λυκεσά απουσίασαν δικαιολογημένα).

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ: Γεώργιος Σχοινιωτάκης.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ιωάννα Αντωνογιαννάκη, Επίτροπος, Προϊσταμένη της Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από 13 Φεβρουαρίου 2007 περί αναιρέσεως της 924/2006 οριστικής αποφάσεως του ΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου αίτηση του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπεί ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, που παραστάθηκε δια του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Παναγιώτη Λαμπρόπουλου,

κατά του....., κατοίκου....., οδός....., αρ....., ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου του δικηγόρου ...

Με την 634/2004 απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (Ε.Ε.Π.Κ.Σ.), απορρίφθηκε ένσταση του ήδη αναιρεσιβλήτου κατά της 17917/2002 πράξεως του Διευθυντή της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), απορριπτικής αιτήσεώς του για κανονισμό σε αυτόν συντάξεως από το Δημόσιο κατά μεταβίβαση, ως άγαμο, ανίκανο προς εργασία, άρρεν τέκνο αποβιώσαντος στην ενεργό υπηρεσία πολιτικού υπαλλήλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 περ. β) του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ/γμα π.δ. 166/2000). Η απόρριψη τόσο της αιτήσεως όσο και της ενστάσεως του ανωτέρω έγινε με την αιτιολογία ότι αυτός κατέστη μεν ανίκανος προς εργασία κατά ποσοστό 70% μετά το χρόνο θανάτου του δικαιοπαρόχου πατέρα του, κατά τον κρίσιμο χρόνο δηλ. το οικονομικό έτος 2002, διέθετε φορολογητέο εισόδημα από ακίνητα που υπερέβαινε μηνιαίως το ποσόν του κατωτάτου ορίου συντάξεως του Δημοσίου.

Με την αναιρεσιβαλλόμενη 924/2006 απόφαση του ΙΙ Τμήματος έγινε δεκτή, έφεση του ήδη αναιρεσιβλήτου κατά της ως άνω αποφάσεως της

Ε.Ε.Π.Κ.Σ., ακυρώθηκε η απόφαση αυτή και αναπέμφθηκε η υπόθεση στην 42^η Διεύθυνση του Γ.Λ.Κ., για να κανονίσει σύνταξη στο ήδη αναιρεσίβλητο.

Με την κρινόμενη αίτηση και για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτή ζητείται η αναίρεση της προαναφερόμενης αποφάσεως του ΙΙ Τμήματος.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε :

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσιβλήτου, που ζήτησε την απόρριψη της αιτήσεως.

Τον Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση.

Το Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας, ο οποίος πρότεινε ν' απορριφθεί η αίτηση.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη με παρόντες τους δικαστές που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υποθέσεως, εκτός από τους Συμβούλους Μιχαήλ Ζυμή και Ευάγγελο Νταή που απουσίασαν λόγω κωλύματος και τον Σύμβουλο Δημήτριο Πέππα που αποχώρησε από τη διάσκεψη, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1968/1991.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο,

Αποφάσισε τα εξής:

1. Η κρινόμενη αίτηση αναίρεσεως του Ελληνικού Δημοσίου κατά της 924/2006 οριστικής αποφάσεως του ΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για την οποία δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου (άρθρα 59 π.δ/τος 774/1980, 61 και 117 π.δ/τος 1225/1981), ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα και πρέπει να εξετασθεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο του μοναδικού λόγου της,

που αναφέρεται σε εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελή εφαρμογή του άρθρου 5 παρ. 1 περ. β) του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ/γμα 166/2000) και 4 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος.

2. Με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η αναίρεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, με την οποία έγινε δεκτή η από 16.1.2005 έφεση του αναιρεσιβλήτου, ακυρώθηκε η 634/2004 απόφαση της Ε.Ε.Π.Κ.Σ., με την οποία είχε απορριφθεί ένσταση του ανωτέρω κατά της 17917/2002 πράξεως του Διευθυντή της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., απορριπτικής αιτήσεώς του για κανονισμό σε αυτόν κατά μεταβίβαση συντάξεως, ως άγαμο ανίκανο προς εργασία, άρρεν τέκνο, αποβιώσαντος εν ενεργεία πολιτικού υπαλλήλου και αναπέμφθηκε η υπόθεση στην αρμόδια 42^η Διεύθυνση του Γ.Λ.Κ. για να κανονίσει σύνταξη στον ανωτέρω. Η ως άνω έφεση έγινε δεκτή με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5 παρ. 1 περ. β) του π.δ/τος 166/2000, με την αιτιολογία ότι η θέσπιση πρόσθετων όρων για τη συνταξιοδότηση του άρρενος άγαμου τέκνου, πέραν εκείνων που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση της άγαμης θυγατέρας, αντίκειται στην συνταγματική αρχή της ισότητας των δύο φύλων και δεν συνιστά θεμιτή απόκλιση κατά το άρθρο 116 παρ. 2 του Συντάγματος.

3. Από το συνδυασμό των διατάξεων της παρ. 1 περίπτωση β' του άρθρου 5 με αυτές του άρθρου 53 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 166/2000, ΦΕΚ Α' 155) συνάγεται ότι δικαίωμα συντάξεως από το Δημόσιο Ταμείο έχουν οι άγαμες θυγατέρες, καθώς και τα άρρενα τέκνα πολιτικών υπαλλήλων που πέθαναν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση

πενταετούς τουλάχιστον πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας μέχρι τη συμπλήρωση του 18^{ου} έτους της ηλικίας τους, εφόσον είναι άγαμα, ή και μετά τη συμπλήρωση του έτους αυτού, εφόσον είναι ανίκανα για εργασία κατά ποσοστό 50% και άνω. Το ανίκανο αγόρι δικαιούται συντάξεως από το Δημόσιο Ταμείο, αν η ανικανότητά του επέλθει μετά το θάνατο του πατέρα του και εφόσον δεν λαμβάνει ή δεν δικαιούται να λάβει σύνταξη από οποιονδήποτε άλλο φορέα κύριας ασφαλίσεως ή το μηνιαίο εισόδημά του δεν υπερβαίνει το κάθε φορά κατώτατο όριο συντάξεως που καταβάλλει το Δημόσιο. Το ποσοστό αναπηρίας των ως άνω δικαιούχων συντάξεως από το Δημόσιο προσδιορίζεται από την Ανωτάτη του Στρατού Υγειονομική Επιτροπή (Α.Σ.Υ.Ε.), η γνωμάτευση της οποίας, εφόσον είναι ομόφωνη, έχει εκδοθεί κατά τον τρόπο που διαγράφεται στο νόμο και περιέχει επαρκή αιτιολογία, είναι υποχρεωτική για τα αποφασίζοντα ή δικαιοδοτούντα επί των συντάξεων όργανα ως προς τα ιατρικής φύσεως θέματα της αρμοδιότητάς της (άρθρο 53), έχουν δε αυτοί το δικαίωμα της εφάπαξ επανεξετάσεώς τους από την Επιτροπή αυτή. Συνεπώς, για τη συνταξιοδότηση κατά μεταβίβαση του άρρενος τέκνου μετά τη συμπλήρωση του 18^{ου} έτους της ηλικίας του θεσπίζονται επιπλέον προϋποθέσεις, πέραν της αγαμίας που απαιτείται για τη θυγατέρα αποβιώσαντος στην υπηρεσία υπαλλήλου, απαιτείται δηλαδή, όπως αυτό (άρρεν τέκνο) είναι όχι μόνον άγαμο αλλά και ανίκανο για εργασία κατά ποσοστό τουλάχιστον 50% καθώς και να μη λαμβάνει ή να μη δικαιούται να λάβει σύνταξη από οποιονδήποτε άλλον ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφαλίσεως ή το μηνιαίο εισόδημά του να μην υπερβαίνει το κάθε φορά κατώτατο όριο της καταβαλλόμενης από το Δημόσιο

πολεμικής συντάξεως. Εξάλλου, το ισχύον Σύνταγμα, όπως αυτό διαμορφώθηκε μετά την αναθεώρησή του (Ψήφισμα της 6^{ης} Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων) και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ορίζει στο μεν άρθρο 4 παρ. 1 και 2 ότι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις, στο δε άρθρο 116 παρ. 1 ότι οι υφιστάμενες διατάξεις που είναι αντίθετες προς το άρθρο 4 παρ. 2 εξακολουθούν να ισχύουν ώσπου να καταργηθούν με νόμο, το αργότερο έως την 31 Δεκεμβρίου 1982. Με την προεκτεθείσα διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Συντάγματος, η οποία αποτελεί ειδικότερη εκδήλωση της κατά την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου γενικής αρχής της ισότητας στον τομέα της κοινωνικής θέσεως και της νομικής αντιμετώπισεως των σχέσεων των δύο φύλων, αφενός μεν απαγορεύεται η δημιουργία άνισων καταστάσεων και η διαφοροποίηση του περιεχομένου των επιμέρους δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των πολιτών, τόσο μεταξύ τους όσο και προς την πολιτεία, λόγω διαφοράς φύλου, αφετέρου δε επιβάλλεται η παροχή ίσων δυνατοτήτων και ευκαιριών στα δύο φύλα. Αποκλίσεις από την αρχή της ισότητας των δύο φύλων είναι θεμιτές μόνον εφόσον τίθενται ευθέως ή προβλέπονται συγκεκριμένως από ειδική διάταξη τυπικού νόμου και δικαιολογούνται από αποχρώντες λόγους, που αναφέρονται είτε στην ανάγκη μεγαλύτερης προστασίας της γυναίκας, ευρισκόμενης σε συνθήκες και καταστάσεις εξαιρετικές, όπως στα θέματα μητρότητας, ανηλίκων τέκνων, οικογένειας (αρ. 21 παρ. 1 Συντάγματος), είτε σε καθαρώς βιολογικές διαφορές που επιβάλλουν τη λήψη ιδιαίτερων μέτρων

ή τη διάφορη μεταχείριση ενόψει του αντικειμένου της ρυθμιζόμενης σχέσεως, πάντοτε δε εντός των ακραίων ορίων, πέραν των οποίων η ρύθμιση αντίκειται στο κοινό περί δικαίου αίσθημα. Τέλος, ως ισότητα των Ελλήνων ενώπιον του νόμου νοείται και η ισότητα του νόμου ενώπιον των Ελλήνων. Κατά συνέπεια, δεσμεύεται ο κοινός νομοθέτης, ο οποίος κατά τη ρύθμιση ουσιωδώς όμοιων πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων και κατηγοριών προσώπων δεν δύναται να αντιμετωπίζει τις περιπτώσεις αυτές κατά τρόπο ανόμοιο, εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, αλλά οφείλει να προβαίνει σε ισόνομη ρύθμιση των ομοίων, εκτός αν η διαφορετική τους ρύθμιση δεν είναι αυθαίρετη γιατί επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων (άρθρο 93 παρ. 4 του Συντάγματος). Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι η θέσπιση πρόσθετων όρων για τη συνταξιοδότηση του άρρενος τέκνου υπαλλήλου, που πέθανε στην υπηρεσία έχοντας συμπληρώσει πενταετή τουλάχιστον πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, πέραν από εκείνες που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση της άγαμης θυγατέρας αντίκειται στην αρχή της ισότητας των δύο φύλων, που καθιερώνει το άρθρο 4 παρ. 2 του Συντάγματος, και είναι ανίσχυρη. Για τους ίδιους λόγους δεν μπορεί να θεωρηθεί ισχύουσα μετά την 1.1.1983 οποιαδήποτε προϋπάρχουσα διάταξη θεσπίζουσα παρόμοια διάκριση. Επομένως, η προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 περ. β) του π.δ/τος 166/2000, κατά το μέρος εκείνο, που για τη συνταξιοδότηση του άρρενος άγαμου τέκνου πολιτικού υπαλλήλου, που πέθανε στην υπηρεσία, θεσπίζει πρόσθετες προϋποθέσεις για τη συνταξιοδότησή του, πέραν εκείνων που

θεσπίζονται για τη συνταξιοδότηση της άγαμης θυγατέρας, οι οποίες αναφέρονται στη συνδρομή, εκτός από την αγαμία, και της ανικανότητας προς άσκηση οποιουδήποτε βιοποριστικού επαγγέλματος καθώς και της μη λήψεως συντάξεως από οποιοδήποτε φορέα κύριας ασφαλίσεως ή της μη κατοχής μηνιαίου εισοδήματος, υπερβαίνοντας το εκάστοτε κατώτατο όριο της πολεμικής συντάξεως, που καταβάλλει το Δημόσιο, εισάγει ανεπίτρεπτη ανισότητα για τα άρρενα τέκνα, γεγονός που καθιστά αυτήν αντισυνταγματική και, συνεπώς, ανεφάρμοστη. Στην περίπτωση αυτή έχει εφαρμογή η ευνοϊκότερη ρύθμιση, που αφορά στη συνταξιοδότηση της άγαμης θυγατέρας του αποβιώσαντος πολιτικού υπαλλήλου, η οποία επεκτείνεται και υπέρ των αγάμων αρρένων τέκνων, που τελούν υπό δυσμενέστερο καθεστώς (πρβλ. Ολ. Ελ.Σ. 748/2002). Άλλωστε ο νομοθέτης, έστω και με οκταετή καθυστέρηση από τη λήξη της ταχθείσης από το άρθρο 116 παρ. 1 του Συντάγματος προθεσμίας, προέβη στην άρση των παραπάνω συνταξιοδοτικών ανισοτήτων μεταξύ αγάμων θηλέων και αρρένων τέκνων, θεσμοθετώντας τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 1902/1990 (ήδη αρ. 5 παρ. 4 π.δ/γματος 166/2000), οι οποίες, εναρμονιζόμενες με την αρχή της συνταγματικής ισότητας, ορίζουν ότι τα θήλεα τέκνα και οι άγαμες αδελφές, εφόσον έλκουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα από γονείς ή αδελφούς που πέθαναν στην υπηρεσία, έχοντας συμπληρώσει πενταετή τουλάχιστον πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, και η πρόσληψη του δικαιωπαρόχου τους έγινε μετά την 1.1.1983, αποκτούν δικαίωμα συντάξεως με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα άρρενα τέκνα, δηλαδή εφαρμόζεται του λοιπού και για

τα θήλεα τέκνα του αυστηρότερο καθεστώς συνταξιοδότησεως που ισχύει για τα άρρενα τέκνα. Η διάταξη, όμως, αυτή δεν επηρεάζει το ανεφάρμοστο, λόγω αντισυνταγματικότητας, κατά τα προαναφερθέντα, του άρθρου 5 παρ. 1 περ. β) του π.δ/τος 166/2000, ενόψει και του χρονικού περιορισμού που θέτει όσον αναφορά στο γεγονός της προσλήψεως στο Δημόσιο του γονέα, δικαιοπαρόχου αυτών. Και τούτο διότι η τροποποίηση αυτή δεν καταλαμβάνει και τις περιπτώσεις, που η πρόσληψη στο Δημόσιο, αλλά και το γεγονός του θανάτου στην υπηρεσία του γονέα, έλαβε χώρα προ της 1.1.1983, αλλά, εμμέσως πλην σαφώς, ο νομοθέτης ηθέλησε να μη θιγούν τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα και να συνεχισθεί η καταβολή συντάξεως των αγάμων εκείνων θυγατέρων, που είχαν αναγνωρισθεί από μακρού χρόνου κατά μεταβίβαση συνταξιούχοι, λόγω θανάτου στην υπηρεσία γονέα τους, πριν από την 1.1.1983 (βλ. Ολ. Ελ.Σ. 748/2002).

4. Στην υπό κρίση περίπτωση η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δέχθηκε ότι ο αναιρεσίβλητος, ενήλικο άγαμο τέκνο του αποβιώσαντος, στις 17.1.1975, στην υπηρεσία πολιτικού υπαλλήλου....., δικαιούται, να λάβει σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο με τις ίδιες προϋποθέσεις, που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση των αγάμων ενήλικων θυγατέρων. Στη συνέχεια ακύρωσε την 634/2004 απόφαση της Ε.Ε.Π.Κ.Σ., με την οποία είχε απορριφθεί ένστασή του κατά της 17917/2002 πράξεως του Διεύθυντή της 42^{ης} Διευθύνσεως του Γ.Λ.Κ., απορριπτικής της από 15.7.2002 αιτήσεώς του για συνταξιοδότησή του εκ μεταβιβάσεως, ως άγαμο ανίκανο άρρεν τέκνο αποβιώσαντος στην υπηρεσία πολιτικού υπαλλήλου, με την αιτιολογία ότι ο ανωτέρω κατέστη μεν ανίκανος

προς εργασία κατά ποσοστό 70% από το έτος 1985 (γμωμάτευση Α.Σ.Υ.Ε. 2800/Α/4.11.2002), ήτοι μετά το χρόνο θανάτου του πατέρα του, πλην όμως, κατά τον κρίσιμο χρόνο, δηλ. το οικονομικό έτος 2002, κατά το οποίο ζήτησε τη συνταξιοδότησή του, διέθετε φορολογητέο εισόδημα από ακίνητα, ανερχόμενο σε 2.038.811 δρχ., που υπερέβαινε το εκ δραχμών 62.700 μηνιαίως κατώτατο όριο συντάξεως του Δημοσίου· ανέπεμψε δε την υπόθεση στην αρμόδια 42^η Διεύθυνση του Γ.Λ.Κ. για να κανονίσει σύνταξη στον ήδη αναιρεσίβλητο. Με την ίδια απόφαση κρίθηκε ότι η διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 περ. β) του π.δ/τος 166/2000, κατά το μέρος που θεσπίζει πρόσθετες προϋποθέσεις για τη συνταξιοδότηση του ενήλικου άγαμου άρρενος τέκνου σε σχέση με τη συνταξιοδότηση των ενήλικων αγάμων θυγατέρων και αναφέρονται στη συνδρομή, πέραν της αγαμίας και της ανικανότητας προς εργασία καθώς και της μη λήψεως ή μη υπάρξεως δικαιώματος λήψεως συντάξεως από φορέα κύριας ασφαλίσεως ή μη κατοχής μηνιαίου εισοδήματος, υπερβαίνοντος το κατώτατο όριο πολεμικής συντάξεως, αντίκειται στην αρχή της ισότητας των δύο φύλων, που καθιερώνει το άρθρο 4 παρ. 2 του Συντάγματος και είναι ανίσχυρη και μη εφαρμοστέα, γιατί δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ως θεμιτή απόκλιση κατά το άρθρο 116 παρ. 2 του Συντάγματος. Έτσι κρίνασα η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ορθώς τις προαναφερόμενες διατάξεις ερμήνευσε και εφήρμοσε και συνεπώς, ο μοναδικός λόγος της κρινόμενης αιτήσεως αναιρέσεως, με τον οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα και ειδικότερα ότι η διάκριση των δύο φύλων δικαιολογείται γιατί συντρέχουν στο πρόσωπο της γυναίκας σοβαροί κοινωνικοί, επαγγελματικοί και βιολογικοί λόγοι, προστασίας

δηλαδή της μητρότητας και της οικογένειας, που την εμποδίζουν τόσο στην άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος όσο και στην εξεύρεση εργασίας, γεγονός που αποδεικνύει και το εις βάρος των γυναικών ποσοστό ανεργίας, προϋποθέσεις που αφορούν έγγαμη γυναίκα και όχι, όπως εν προκειμένω, άγαμη, είναι αβάσιμος και απορριπτός. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω η κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμη στην ουσία. Τέλος ενόψει των περιστάσεων, δηλαδή της δυσχέρειας της ερμηνείας των ως άνω επίμαχων διατάξεων, το Δημόσιο, καίτοι ηττηθείς διάδικος, πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα (άρθρο 123 π.δ/τος 1225/1981 σε συνδυασμό με άρθρα 12 παρ. 2 ν. 3472/2006 και 275 παρ. 1 εδ. 5 Κ.Δ.Δ.).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως του Ελληνικού Δημοσίου κατά της 924/2006 αποφάσεως του ΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από την καταβολή δικαστικών εξόδων.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 5 Δεκεμβρίου 2007.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ**

**Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΒΒΑΔΙΑ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ**

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 4 Ιουνίου 2008.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ**